

Vesnice roku 2015

Slavnostní předání cen soutěže Vesnice roku 2015 - Diplom převzali zástupci obce Psáry a Dolní Slivno - předávající Ing. Miloš Petera, hejtman Středočeského kraje a Ing. Jarmila Smotlachová, místopředsedkyně Spolku pro obnovu venkova

Slovo starosty...

Vážení spoluobčané,

přinášíme Vám druhé číslo zpravodaje v novém formátu s informacemi o dění v obci. Nejprve se vrátím k soutěži Vesnice roku, kde musím poděkovat všem členům spolků za aktivní účast a je vidět, že nevyšla nazar - od pana hejtmána jsme obdrželi Diplom za rozvoj komunitní společnosti a finanční ohodnocení, které bude použito na rozvoj spolků. Komunitní společnost - respektive lidé aktivní a ochotní společně něco tvořit, byli základem Dolnoslivenských slavností - nebýt místních „stánkařů“ moc sortimentu by k nákupu nebylo, ale právě protože se každý snažil přispět od samotného nápadu až po prodej občerstvení nebo vlastních výrobků se celé slavnosti vydařily a

byly tak ideální oslavou a doložením fungování komunitního života v naší obci.

Při té příležitosti bylo otevřeno dětské hřiště na návsi, které je hojně využíváno. V sokolovně bylo dokončeno v létě vytápění - zcela nový, moderní systém včetně rozvodů a připravují se další úpravy v podobě posilovny a sprch (bude dokončeno taktéž letos). Areál sokolovny se pozdvihl i dokončením příjezdové komunikace a rekonstrukcí rampy u hřiště. Sokolovna je bohužel i nejčastějším terčem vandalů, zde prosím o pozornost občanů, ať zamezíme ničení našeho společného majetku.

Co se týče multifunkčního domu, tento rok nám dotace nebyla přidělena, což nás v úsilí o výstavbu objektu sice zpomalí, ale nikoliv odradí a budeme hledat další možné zdroje financování a podáme další žádosti

o dotace další rok. Projektová dokumentace na zasíťování pozemků pomalu postupuje ke zdárnému konci.

Úspěšní jsme naopak byli u Státního fondu Životního prostředí, kde jsme obdrželi dotaci ve výši 1,7 mil. Kč na obnovu cesty do Kopcovatic a na dosadbu a prořez stromů kolem cesty na Horní Slivno. Akce bude dokončena nejpozději do konce tohoto roku a finální stav by měl vytvořit okruh spojující právě tyto dvě cesty.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s naším tragicky zemřelým zástupcem Igorem Kalinou, v rámci sokolského parku bychom rádi umístili vzpomínku na něj.

Přeji všem spoluobčanům krásný zbytek léta a žákům a studentům bezbolestný návrat do školních lavic.

Luboš Rambousek

Nejbližší jednání zastupitelstva

15. 9., 20. 10., 19. 11. vždy od 18 hodin na obecním úřadě. Jednání zastupitelstva jsou veřejná pro všechny občany. Jste srdečně zváni.

Nový člen zastupitelstva

V souladu s volebním zákonem se dne 11. srpna 2015 po složení slibu stal novým zastupitelem obce Dolní Slivno pan David Štěpán, který v zastupitelstvu nahradil zesnulého Igora Kalinu. Převzal po něm též úlohu člena Kontrolního výboru.

Zrealizovalo se

- na návěs byly zakoupeny dětské herní prvky a upraven se okolní terén
- cesta mezi sokolovnou a fotbalovým hřištěm byla zpevněna, vybudovány obrubníky, od hřiště k sokolovně byl vybudován nájezd pro bezbariérový přístup do areálu sportovního a dětského hřiště, vydlážděna rampa od hřiště
- v sokolovně proběhla výměna současného kotle za nový kotel a nový systém vytápění teplovzdušnými jednotkami

Plánujeme

- Vybudování cesty do Kopcovatic
- Vybudování sprch na sokolovně
- Zřízení posilovny na sokolovně

Společenská kronika

Svatba

Jana Malá a Aleš Vlk vstoupili v červnu do manželského svazku. Blahopřejeme a přejeme dlouhé a spokojené manželství.

Se zármutkem vzpomínáme

Igor Kalina červenec 2015 († 47 let)

Průzkum zájmu o zasílání informačních SMS

Obec Dolní Slivno zvažuje možnost zasílání důležitých informací občanům prostřednictvím SMS zpráv. Jednalo by se např. o informace ohledně plánovaných přerušení dodávek elektrické energie či vody, o mimořádných událostech či konání kulturních a společenských akcí. Hlášení místním rozhlasem zůstane zachováno. Pokud máte zájem o zasílání takových SMS, přihlaste se na obecním úřadě či na webových stránkách obce. Telefonní čísla nebudeme poskytovat dalším stranám, zřizovaná služba by byla pro občany zdarma. Služba bude zřízena pouze v případě, že se přihlásí alespoň 80 zájemců.

pokračování ze str. 5 čas. Ano spoustu času, ale na druhou stranu můj čas proměnila na to, co mi dala: spoustu vědomostí (no dobře, ne takovou spoustu), skvělé kamarády a skoro dokonalou třídu.

Kdyby za mnou přišel kouzelný dědeček a řekl mi, že může vše změnit, nabídnout mi lepší školu, lepších šest let, které jsem tu prožil, odmítl bych, protože lepší školu, kamarády, třídu ba dokonce i učitelky si nedovedu představit a ani nechci.

Vždyť CO by to bylo za školu, kdyby byla dokonalá? Ne, škola musí mít chyby, ale je jen na žácích, zda je překousnou, či ne.

Já osobně jsem se s nimi šel. Přesně vím, která lavice má urvanou desku nebo na které židli se nedá houpat (ne že bych to dělal), kdy má paní učitelka dobrou náladu, kdy je spolužák na dně a v neposlední řadě ignorovat chuť některých jídel ve školní jídelně. Ano, já bych neměnil! Já bych vracel čas, jen abych mohl prožít ty úžasné chvíle znovu a nikdy nemusel překročit „práh svých dětských let.“ (Petr Zdichynec)

Myslím, že mi tato škola dala hodně. Našla jsem si tu pár opravdu dobrých kamarádů, za které jsem velmi ráda, že se mnou těch devět let stáli po boku. Stejně tak jsem ráda za super třídu, s kterou jsem tu mohla být. Tato škola ve mně zanechala spoustu zážitků a vzpomínek, na které nikdy nezapomenu. Myslím, že i nějaké ty vědomosti, které se paní učitelky horko těžko snažily dostat do našich hlav, mi zůstaly. Škola mě však nenaučila jen český jazyk, matematiku a další, ale i základy života. Proto, i když bude těžké vstoupit teď po devíti letech do nového začátku našeho života, věřím, že díky základům, které nám na škole dali, to pro nás bude o něco lehčí. A za to, co pro mě, a myslím i všechny ostatní, paní učitelky na této škole udělaly, děkuji. (Šárka Holubová)

Na této škole jsem nebyla moc dlouho, ale i za tu chvíli jsem poznala spoustu dobrých lidí. Když jsem poprvé spatřila tuhle školu, moc se mi líbila. Zjistila jsem, že vesnická škola je o moc lepší než městská. Lidé jsou tu férovější a učitelé díky menšímu počtu žáků se nám více věnují jako jednotlivci, a proto si myslím, že se tu žáci více naučí. Když nebudu mluvit jen o učení, mám odsud spoustu krásných vzpomínek. A na konec bych chtěla poděkovat za to, co mi učitelé a vlastně celá škola dala. (Tereza Řeřichová)

SDH Dolní Slivno

Když jsme začaly přispívat svými články do občasníku, rozhodly jsme se, že občasně vyzdvihneme jednoho z členů našeho sboru a napíšeme o něm v krátkosti pár řádků. Velmi nás mrzí, že jsme Igora nevyzdvihly dříve a činíme tak až po tom, co si to již nemůže přecíst. Přesto máme potřebu vzpomenout, jaký byl nejen hasič, ale i člověk a kamarád. To, jaká ztráta jeho odchod je, není třeba psát. To cítíme všichni. Proto se pojďme jen na chvíli pozastavit a připomenout si alespoň částečně, co jsme s Igorem prožili my, my hasiči.

Mgr. Igor Kalina
akad. sochař, hasič (47 let)

Vzdělaný, sečtělý, originální, sces-tovalý, zapálený pro každou věc s úžasným smyslem pro humor...to byl pro nás hasič Igor Kalina. Tyto přílastky ho vystihují takového, jakého jsme ho měli možnost za těch pár let poznat. Dalo se s ním hovořit o knihách, cestování, kultuře, ale zároveň jsme se s ním hodně nasmáli a v mnoha směrech k němu i vzhlíželi.

Jeho nástup k hasičům byl velmi zábavný a musíme uznat, že jako jeden z mála se o členství v našem sboru hlásil téměř každou naši schůzi. A tak se v lednu 2011 stal platným členem, čehož si velmi vážíme.

Jak jsme již zmínily

v úvodu, Igor byl vždy maximálně originální. Ať už se jednalo o nápady, kterými po celou dobu přispíval nebo jeho převleky na zábavách,

za které byl vždy právem oceněn. Nutno podotknout, že i přes jeho názor na komerční akce, které neměl příliš v oblibě, ba naopak, se na našich zábavách a akcích vždy aktivně podílel, ať už v roli výčepního, mluvčího, klauna pro děti nebo malíře našich oblíbených fotokoutků, které až po zásluze právě Igora získaly svou originalitu a výjimečnost. Také léta připra-

voval společně s kluky šatlavu na Masopust.

Igor byl vážně srdcař. Kvůli němu musela tehdy velitelka hasičů mít v mobilu povinně všechny zapsané v seznamu jako „hasič Igor“, „hasič Honza“ apod.,

aby v případě požáru bylo snadné najít rychle všechny členy. Jelikož, to co si opravdu přál, bylo hasit nebo někoho zachraňovat. Toho se však bohužel nebo spíše bohudík moc nedočkal. Při loňských slavnostech – výročí 130 let hasičů Dolní Slivno, tak Igor alespoň vymyslel show pro diváky tzv. záchranu kočičky. Sám byl ten, který vběhl mezi plameny a záchranu bravurně a s humorem předvedl.

O jeho oblíbenosti svědčí i fakt, že byl zvolen do míst-

ního zastupitelstva, díky čemuž jsme tam měli poslední rok svého zástupce.

Za život potkáte spoustu lidí, ale jen někteří mají tu schopnost, že když Vám projdou životem, tak na ně nikdy nezapomenete... a to byl pro nás právě Igor Kalina.

Děkujeme a bylo nám velkou ctí.

Za SDH Dolní Slivno Jana a Lenka Malá

1. PTS Táborník

Rozloučení se školním rokem jsme letos pojali trochu netradičně – stanováním na dvoře školní jídelny. Sešli jsme se poslední sobotu v červnu odpoledne a hráli jsme hry. Nejprve byly děti rozděleny do

pak si děti pod vedením zkušeného vedoucího zkusily zastrílet z airsoft zbraní. Večer jsme si opekli buřty a zazpívali jsme si s kytarou. Před spaním měly děti noční hru, která je tak bavila, že se jim nechtělo spát...

Po snídani jsme každého odměnili za noční hru. Nakonec jsme sbalili stany, uklidili, všichni jsme se rozloučili a popřáli si krásné prázdniny a slíbili jsme si,

dvou skupin podle věku. Pro každou skupinu byla praporek vyznačena trasa, na které děti plnily úkoly. Odtud jsme se přesunuli na dvůr školní jídelny, kde byla připravena další hra. Následovalo vyhodnocení her a celoroční docházky do oddílu. Postavili jsme stany, abychom měli kde spát, a

že se v září zase sejdem.

Září se nám rychle přiblížilo a my už musíme myslet na to, co asi budeme dělat v oddíle na kroužkách v novém školním roce.

Na první schůzce, která bude hlavně seznamovací, se dozvíte, co vás v novém školním roce čeká a na co

se můžete těšit. Také vy nám můžete říct, co byste rádi dělali, nebo kam byste rádi na výlet. Také jsme se setkali už s tím, že některým z vás nevyhovují schůzky v pondělí, stačí nám to říct, pokud by byla většina pro změnu dne schůzek a vyhovovalo by to i nám, můžeme to změnit.

Jak říkám, vše záleží na domluvě...

Letos se první schůzky všech kroužků uskuteční v pondělí 14. září na sokolovně v DS:

- Oddíl Turisticko-sportovní pro nejmladší od 2-4 let od 16:00 - 16:30 hodin,
- Oddíl Turisticko-sportovní pro děti a mládež od 5 let od 16:30 - 17:30 hodin,
- Oddíl Ringo od 17:30 - 18:30 (pokud bude větší počet členů, může se oddíl rozdělit podle věku)

Za 1. PTS Dolní Slivno Kamila Podolská, Marta Podolská, Jarča Kubová

Výročí Turnovsko - kralupské dráhy

V letošním roce uplyne již 150 let od zahájení provozu na významné železniční spojnici Turnova a Kralupy nad Vltavou, Turnovsko – kralupské dráhy. Klub přátel železnic Českého ráje připravuje k tomuto významné-

mu výročí dne 5. a 6. 9. 2015 zvláštní jízdy historických vlaků v trase původní železnice, tj. Kralupy – Neratovice – Mladá Boleslav – Turnov, a to oběma směry, a dále v trase později vzniklé spojnici do Prahy, tj. Praha

Hl.n. – Praha Vysočany - Neratovice. Vlaky budou vedeny v parní trakci, a také historickými motorovými vozy.

V Depu Turnov bude po oba dva dny doprovodný program v podobě výstavy historických železničních i silničních vozidel, jízdy úzkorozchodné železnice a další. V Turnově, Neratovicích a Kralupch bude v prostoru železniční stanice výstava o historii této významné dráhy. Ve stanicích Turnov, Loukov, Mnichovo Hradiště, Bakov nad Jizerou, Kropáčova Vrutice, Neratovice a Kralupy nad Vltavou bude i doprovodný kulturní program. Bližší informace na internetových stránkách dotýčných obcí a na www.3100134.cz.

Základní škola Dolní Slivno

Projekty ve škole

Projekty ve školství jsou povinnou součástí vzdělávání již více než 10 let. Učí žáky nejen větší samostatnosti, ale i spolupráci ve třídě nebo ve skupinách napříč třídami.

Jiné jsou projekty, které zpracovávají školy na základě výzev vypsaných různými institucemi, nás se týkají nejčastěji výzvy Ministerstva školství.

Jeden z prvních projektů nám pomohl vybavit školu počítačovou technikou a interaktivními tabulemi. V dalším naši žáci bezplatně rozvíjeli svou manuální zručnost v dílnách a

v zahradnictví v Horkách nad Jizerou. Zároveň s ním probíhal projekt, ve kterém se zdokonalili učitelé při práci

Příspěvky několika absolventů
(žáků bývalé 9. třídy)

Kdybych měl škole za něco poděkovat, tak to bude za ty vědomosti, které se do mě snažili celých devět let dostat, nebo za ty zkušenosti, které sem tu získal, a taky za ty zážitky, kterých není zrovna málo.

Škola nám vlastně ukazuje směry, které si můžeme vybrat, neříkám, že jsem zrovna ukázkový žák, to ani náhodou, ale umím poslouchat a občas se i něco naučím.

Takže abych začal, škola nám dala celkem velké množství informací a cenných poznatků, ale v některých věcech měla nepřesné údaje. Nu což, tak jdeme dál.

Na škole se mi hodně líbí to, že tam potkáte spoustu zajímavých lidí a máte čas je opravdu poznat a s přáteli se s nimi, ale zase se mi na ní nelíbí, že se tam člověk nemůže chovat svobodně, jsou tam příliš upjatá pravidla. Člověk

s mobilním zařízením (tablety) propojení s technikou, kterou již ve škole máme, a tato nová technika nám ve škole zůstala.

Poslední projekt souvisí s Výzvou č. 56, který nám umožní výrazně obohatit školní knihovnu (minimálně o 200 knih)

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Slavnostní zahájení školního roku 2015/2016 se uskuteční v úterý 1. září:

- v Horním Slivně od 9 hodin
- v Dolním Slivně od 9,30 hodin

Všichni jste srdečně zváni, přezůvky s sebou.

a vycestovat třiceti žákům s doprovodem na týden do Anglie. Součástí pobytu je výuka v anglické škole, bydlení a stravo-

vání v anglických rodinách, výlety a prohlídka Londýna. Věřím, že tento projekt bude pro děti velkým zážitkem.

si tam nemůže ani trochu zanádat, aniž by nebyl okřiknut, ať mluví slušně. No jo, karma je karma, s tou člověk nic neudělá.

Takže škola je v některých věcech dobrá, ale v některých zase za moc nestojí, takže můj závěr je, že škola je taková všehochuť, můžeme si odtud odnést cokoli, ale je jen na nás, co si zapamatujeme a uchováme v paměti.

Jakub Kerles

Na mě působila pozitivně. Naučili mě tam spoustu věcí, i když se mi moc nechtělo.

To, že existuje nějaká gravitace, jsem zjistil, když jsem spadl, mluvit jsem uměl, psát, no, to pořádně neumím i teď, tak proč tam chodit??

Ať tam chodíme rádi nebo ne, musíme, já chodím rád do školy, protože jsem tam našel druhou rodinu, a to my kámoši, ať se děje co se děje, pořád držíme při sobě.

Učitelky to občas trochu švalo, zvláště u testu, ale přežily to. A doufám, že přežijí

Posledním nabízeným projektem, Výzva č. 57, je možnost propojení s předchozím projektem, neboť je za-

měřen na rozvoj individuálních ústních komunikačních dovedností žáků v angličtině/ francouzštině/ němčině formou „blended learningu“. Dobrá příprava pro ty, kteří pojedou do zahraničí,

dobrá pomoc pro ty, kteří se u nás učí německy.

Na závěr svého příspěvku připojuji příspěvky žáků 9. třídy, dnes již našich absolventů, kteří využili možnost psát na téma: Co mi škola dala – nedala, Co se mi ve škole líbilo – nelíbilo. Ať se vám hezky čtou.

Za školu v Dolním Slivně Věra Volprechtová

i další generace. Učitelky, ty jsou tam taky taková rodina, když se něco děje, tak se to řeší s klidem a chladnou hlavou. Kdybyste se ptali, jak paní učitelky učí, tak řeknu, že dobře, a pochopitelně vysvětlí látku. To, že to někteří nepochopí, to je úplně něco jiného.

ZÁŽITKY: *Od první třídy se toho stalo hodně, třeba jsem si vyrazil dech, ale nejvíce se toho stalo asi v sedmé a osmé třídě – puberta, skákaní z 4m výšky do slámy, kouření za školou, lezení oknem ze školy, dvojka z chování atd... Teď jsem v deváté třídě, se spolužáky jsme jedna velká rodina, a tak se cítím dobře, akorát mě mrzí, že to za 14 dní skončí, ale vzpomínky budu mít celý život, třeba ples školy. Ples, kde jsme my, devátá třída, měli předtančení. Byla to sranda, zvláště u příprav.*

Petr Chuděj

Začal bych nejdůležitější věcí, kterou mi škola vzala, a tou je pokračování na str. 2

Pohled do historie obce

Vážení čtenáři, v minulém čísle Dolnoslivenského zpravodaje jste se seznámili s historickým románem „Jaroslav Šternberk“ spisovatelky Sofie Podlipské, který je oslavou hrdinských činů rytíře Jaroše (Jaroslava) ze Slivna. V tomto závěrečném článku věnovaném pánům ze Slivna budeme hledat nejen zdroje zmíněného díla, ale také nás bude zajímat souvislost mezi postavou hlavního hrdiny a poněkud zarážejícím názvem celého románu. Rod Šternberků totiž patří mezi nejstarší rody na území Čech a Moravy, na jejichž správě se jeho členové nejen podíleli, ale kde také zastávali nejvyšší funkce. Poté se již budeme věnovat dalším osudům rytíře Jaroše ze Slivna a jeho potomků.

Pojďme se tedy podívat, z jakých pramenů mohla Sofie Podlipská čerpat námět pro svůj román ze 13. století, knižně vycházející v roce 1881.

První známý kronikář, který zaznamenal slavné vítězství Čechů nad krutými nepřáteli pustošícími Moravu a Slezsko, byl Přibík z Radenína, zvaný Pulkava. Jeho zápis však nebyl autentický, neboť jej zaznamenal až o sto let později v polovině 14. století. Autor líčí, jak se hordy krutých tatarských nepřátel dostaly až k Olomouci, kde na ně zaútočil tehdejší hejtman, urozený pán ze Šternberka, jemuž se podařilo zranit tatarského náčelníka. To v řadách nepřátel vyvolalo takovou nerozhodnost, že odtáhli do Uher. Za tento čin se český král pánu ze Šternberka odměnil tím, že mu u Olomouce daroval pozemky, kde vyrostl hrad Šternberk. Křestní jméno konkrétního Šternberka však Pulkava neuvádí. Vítězství nad nepřáteli u Olomouce datuje Pulkava rokem 1253. K invazi mongolských nepřátel na Moravu však došlo už v roce 1241, zatímco v roce 1253 vtrhla na Moravu vojska uherského krále Bély IV. Jeho početnou část bojovníků tvořili Kumáni, kteří lidem svým zevnějškem připomínali Mongoly a Tatary.

Václav Hájek ve své Kronice české vydané v roce 1541 nazývá pána ze Šternberka Jaroslavem, ale proč volí právě toto jméno, neuvádí.

František Palacký ve svém díle Z dějin národa českého líčí toto období tak, že po smrti Čingischánově (+1227) se stal chánem jeho syn Ůgetaj, který v roce 1237 obrátil své síly proti západu. Zmiňuje se i o pádu slavného Kyjeva, který

v té době byl nejlidnatějším městem severu Evropy. Čingischánův vnuk Batu stál tehdy v čele Mongolů, kteří si chtěli podmanit Evropu. František Palacký se také zmiňuje o při císaře a papeže, kteří v zaslepenosti svých ambicí nebrali ohledy na blížící se nebezpečí z východu. Vyzdvihuje i udatnost a prozíravost českého krále Václava, který si uvědomil ohrožení a vypravil se proti mongolskému vojsku. Líčí plenění moravských měst a vesnic, pustošení klášterů (poboření kláštera tišnovského). Oslavuje i hrdinu Jaroslava, českého pána, který prý zabitím Kublajevice, jednoho z knížat, zpečetil vítězství bitvy. Popisuje též odchod nepřátel z naší země.

Zajímavé je, že se František Palacký přiklání k domněnce, že Jaroš ze Slivna je totožný s Jaroslavem ze Šternberka, což je uvedeno i v Ottově slovníku naučném. V této souvislosti je dobré připomenout, že František Palacký působil na počátku své kariéry jako historiograf u rodu Šternberků.

Pro úplnost je třeba dodat, že oba šlechtice ztotožňuje i historik Hermin Jireček.

V době, kdy se pro Šternberky stal Jaroslav vítaným a oslavovaným hrdinou, žádný z potomků pánů ze Slivna i jejich příbuzných Cimburků už nežil. Poslední mužský potomek pánů ze Slivna zemřel v první polovině 14. století a Cimburkové vymřeli v roce 1502. Hrdinský

čin rytíře Jaroše ze Slivna z roku 1241 byl zapomenut.

Pro Šternberky se však Jaroslav stal oslavovaným předkem. Například Karel Škréta namaloval v roce 1661 kresbu o vítězství Jaroslava ze Šternberka u Olomouce. Malby téhož motivu se staly ozdobou šternberských sídel (např. v Zelené Hoře, Častolovicích). Vrcholu popularity získal Jaroslav v Rukopisu královédvorském v roce 1817. Objevil se však i v dílech J. K. Tyla, V. K. Klicpery, Jaroslava Haška a dalších.

Následující tabulka porovnává některé údaje a úseky v životech zmíněných šlechticů.

Je možné, aby Jaroslav ze Šternberka velel v roce 1241 vojsku, když mu v té době bylo 11 let? Mohli se příslušníci těchto dvou rodů znát?

To jsou otázky, na které si neumíme odpovět.

Zajímavá je i zmínka o tom, že královna Konstancie koupila na sklonku roku 1240 od Diviše z Divišova ves Komín u Brna pro své majetkové vybavení tišnovského kláštera. Koupil tehdy zprostředkoval Albert ze Slivna.

Tolik fakta k domněnce vyslovené Františkem Palackým. Nyní se už budeme věnovat jen pánům ze Slivna.

12. července 1260 Jaroš ze Slivna významně pomohl králi Přemyslu Otakaru II. v bitvě u Kressenbrunn. Tehdy uherské oddíly nedodržely domluvené příměří a zaútočily na nic netušící Přemyslovo vojsko. Naštěstí rychle zasáhl český šik železných pánů – těžkooděnců v čele s pražským purkrabím Jarošem ze Slivna a z Poděhus. Podle pověsti tehdy Jaroš „třímal svatováclavskou korouhev, k níž všichni vzhlíželi jako k posvátné. Za zpěvu starodávné písně Gospodine, pomiluj ny! cválalo sedm tisíc obrněných jezdců proti Kumánům, jejichž šípy se odrážely od železných odění Čechů“ konec citace. Ve chvíli boje prý také vzlétla nad svatováclavskou korouhví bílá orlice, která měla hlavu a hrdlo zlaté. Králi Přemyslu Otakarovi se tak podařilo zvítězit nad Maďary v čele s jejich králem Bellou IV. Bylo to jedno z nejslavnějších českých vítězství, při kterém bylo zabito více jak osmnáct tisíc nepřátelských vojáků a dalších čtrnáct tisíc utonulo v řece Moravě. Na památku této památné bitvy založil Přemysl Otakar II. klášter Zlatou korunu a v Rakousích město Marchegg.

Souviselo to s německou kolonizací, která pokračovala i v 13. století a přinesla s sebou nové zvyky, hospodářské znalosti, právní normy, ... Proto Jaroš pojmenoval hrad Fuchsberg, ze kterého počestěním vznikl Pušperk. Hrad se ale nestal rodinným sídlem. Majitelé se po Jarošovi střídali. Nějakou dobu ho vlastnili

u Olomouce. Malby téhož motivu se staly ozdobou šternberských sídel (např. v Zelené Hoře, Častolovicích). Vrcholu popularity získal Jaroslav v Rukopisu královédvorském v roce 1817. Objevil se však i v dílech J. K. Tyla, V. K. Klicpery, Jaroslava Haška a dalších.

Nejspíš za tento hrdinský čin byl Jaroš ze Slivna králem odměněn. V témže roce totiž začal budovat gotický hrad, který byl součástí opěrných bodů na zemských hranicích a také chránil novou cestu vedoucí z Horažďovic do Horšovského Týna. Hrad se rozpínal na Liščí hoře nad vesnicí Liška na Klatovsku. V době, kdy Jaroš stavěl, bylo módní, aby se hrady nazývaly německy.

Hroznotovci, královský lovcí Ctibor Tlamma. Během husitských válek byl opět dobyt a od té doby pustnul. V 17. století byl materiál z původního hradu použit na stavbu kaple. Do dnešních dní se z Jarošova hradu dochovaly jen nepatrné zbytky a skutečnost, že Jaroš začal

u Olomouce. Malby téhož motivu se staly ozdobou šternberských sídel (např. v Zelené Hoře, Častolovicích). Vrcholu popularity získal Jaroslav v Rukopisu královédvorském v roce 1817. Objevil se však i v dílech J. K. Tyla, V. K. Klicpery, Jaroslava Haška a dalších.

u Olomouce. Malby téhož motivu se staly ozdobou šternberských sídel (např. v Zelené Hoře, Častolovicích). Vrcholu popularity získal Jaroslav v Rukopisu královédvorském v roce 1817. Objevil se však i v dílech J. K. Tyla, V. K. Klicpery, Jaroslava Haška a dalších.

u Olomouce. Malby téhož motivu se staly ozdobou šternberských sídel (např. v Zelené Hoře, Častolovicích). Vrcholu popularity získal Jaroslav v Rukopisu královédvorském v roce 1817. Objevil se však i v dílech J. K. Tyla, V. K. Klicpery, Jaroslava Haška a dalších.

u Olomouce. Malby téhož motivu se staly ozdobou šternberských sídel (např. v Zelené Hoře, Častolovicích). Vrcholu popularity získal Jaroslav v Rukopisu královédvorském v roce 1817. Objevil se však i v dílech J. K. Tyla, V. K. Klicpery, Jaroslava Haška a dalších.

používat predikát z Fuchsberku. Pověst objasňuje, proč si pán oblíbil lišku tak, že je součástí erbu.

To bylo tak. Dříve byly lesy plné zvěře, a proto není divu, že se lišky objevovaly i u lidských sídel. Pan Jaroš si jednoho takového liščete všiml, uplynulo několik měsíců a z mláděte vyrostla krásná liška. Dál chodívala k hradu, ale jednoho dne se neukázala. A trvalo mnoho dní a týdnů, než se vrátila. V den jejího návratu se pán dozvěděl, že brzy bude otcem. Od té doby chodívala pravidelně navečer. Ale jednou příběhla již s úsvitem a toho dne se manželce pána narodilo dítě. Od té doby se začalo tradovat, že liška přináší dobré zprávy.

Ženou Jaroše byla Kateřina, která v roce 1298 darovala klášteru svaté Anny kostel svatého Linhart. Jeho syn se jmenoval Albert a dcery Alžběta, Jaroslava, Anna a Herka. Albert věnoval ves Máslovice pražskému kostelu a Poděhusy připadly po jeho smrti příbuzným - pánům z Cimburka.

Tímto článkem se loučíme s rodem pánů ze Slivna, který patřil mezi české starobylé rody, jehož členové se objevovali v blízkosti českých panovníků 13. století.

A co vás čeká příště? Pokusíme se odhalit historii dolnoslivenského kostela. Veronika Matiasovitsová

	Jaroš ze Slivna	Jaroslav ze Šternberka
Základní údaje	- narozen roku 1210 - zemřel roku 1272	- narozen kolem roku 1230 - zemřel kolem roku 1290
Původ	- původ pánů ze Slivna je odvozen od pánů z Cimburka u Kutné Hory, jejichž předek je zmiňován již v roce 1143 jako zakladatel sedleckého kláštera	- původ Šternberků je odvozen od Diviše z Divišova, který je zapsán mezi předními šlechtici v listině Přemysla Otakara I. již v r. 1218 - hrad Český Šternberk – nejstarší rodová rezidence - byl postaven v roce 1242
Nejstarší podoba erbu	- červené a bílé cimbuří	- zlatá osmihrotá hvězda v modrém poli
Správa země a další aktivity	- v roce 1237 se nachází v družině krále Václava - v letech 1237 – 39 založil tvrz v Poděhusích (dnešní název Paďousy, nyní na místě stojí zámek Červený Hrádek) - v roce 1241 je v průvodu krále vracejícího se do Čech po vypuzení Tatarů z Moravy - v letech 1239- 48 zastává funkci královského číšníka - v roce 1253 je u lože umírajícího krále Václava I - v letech 1253 – 1264 je purkrabím Pražského hradu - roku 1260 velí v bitvě u Kressenbrunn - roku 1260 začíná stavět Pušperk - v roce 1267 je chebským purkrabím a v roce 1268 loketským - jeho podpis se nachází na mírové listině Přemysla Otakara II.	- připomíná se od roku 1263 - zpočátku je spoluvlastníkem moravského Šternberka. První zmínka o hradě pochází z roku 1269 a jeho zakladatelem by měl být Zdeslav (otec Jaroslava) - v roce 1274 vystupuje jako svědek na listině Přemysla Otakara II. - v roce 1277 je jmenován mezi zmocněnci českého panovníka - v roce 1281 zastává úřad dvorského sudího - v roce 1284 zastává úřad číšníka a zároveň je i bitovským purkrabím - nejspíše v roce 1284 buduje hrad Šternberk u Lhotky na Telečsku - v roce 1287 je přítomen na zemském soudu
Osud rodu	- páni ze Slivna vymírají synem Jarošem Albertem v polovině 14. století. Jejich příbuzní Cimburkové vymírají po meči roku 1502	- Šternberkové patří mezi nejstarší české šlechtické rody

Plánované kulturní akce

ŘÍJEN

18. 10. - drakiáda

29.11. rozsvícení vánočního stromu

LISTOPAD

dýňobraní – výroba strašidel a dekorací z dýní

PROSINEC

Česko zpívá koledy

22. 11. vánoční tvoření ze slámy – výroba vánoční hvězdy

V jednání – divadlo na sokolovně (Bazilišek Benátský), zájezd do sklípku na Moravu (ve spolupráci s SDH).

V letošním roce se neuskuteční mikulášská besídka. Děti však o mikulášskou nadílku nepřijdou – začátkem prosince se mohou na OÚ přihlásit rodiče, kteří si přejí, aby se u nich doma zastavil obecní Mikuláš se svými pomocníky.

Ohlédnutí za akcemi, které proběhly:

SLAVNOSTI SLIVNA

Foto vlevo:
Přestřižení pásky – děti si otevřely své hřiště

Foto vpravo:
Vystoupení kouzelníka zaujalo nejen děti

Foto vlevo:
Kouzlila i Lenka

Foto vpravo:
Ohnivá shov

VOLEJBALOVÝ TURNAJ

Foto vlevo:
Nástup všech 14 družstev

Foto vpravo:
medailisté z DS, tým Calcio

Nabídka pro občany DS

Pokud si někdo přeje uveřejnit svůj text v našem Zpravodaji, můžete jej zanést či poslat na Obecní úřad nebo na mailovou adresu kubo-va11@seznam.cz. Rádi otiskneme i Vaše příspěvky! Např. poděkování, stížnosti, připomínky, gratulace, názory, pozvánky aj. Zpravodaj vychází každé tři měsíce, dodaný text otiskneme vždy v nejbližším vydání.